

KONCEM TEDNA

MUSSOLINI JE HOTEL ZASESTI JUG. OTOKE

Iz diplomatskih virov je izkajalo, da je imela laška kraljeva družina nedavno sestanek ali sejo z Mussolinijem. Vsa družina je bila odločno proti temu, da bi se Italija udeležila kake vojne. Prestolonaslednik Humbert, ki ima pod svojim poveljstvom del armade, je rekel, da ima za seboj generale, ki so istega mnenja, pa bi si Mussoliniju ne upali tega povedati v obraz. Mussolini je baje na te proteste kraljeve družine rekel, "da bo o tem razmišljal."

ZDAJ, ko je Anglija pokazala nekaj živahnosti v Skandinaviji, bo najbrže tudi delavska stranka stopila v mlado. Dozdej se je držala proč in samo kritizirala.

JAPONSKA tudi svoji lutki, novemu načelniku vlade Wang Čing ne zaupa, dasi ga je Japonska postavila na prestol. Več sinov voditeljev Wangove stranke so vzeli na Japonsko, da bodo tam hodili v šolo. V resnici jih bodo pa le držali kot talce, da Wangova stranka ne bo poskušala kake protijaponske politike.

DRŽAVNI tajnik Hull je spravil republikanska senatorja Tafta in Vandenberga v zadrego. Oba sta predsedniška kandidata in oba prisegata na platformi, da se Zed, države ne zapleto v vojno. Ko je oni dan Hull govoril o nevarnosti, da bi Zed, države ne dobivale sirovega kavčuga iz Orienta, če ga zasede Japonska, nista bila niti Taft, niti Vandenberg zato, da bi se Amerika ne vtikala v razmere na Daljnem Vzhodu. Pomniti je namreč treba, da prihaja Taft iz države Ohio, kjer je največja industrija gumij in Vandenberg iz Michigana, kjer je največja avtna industrija, ki potrebuje gumij. Torej se merijo načela po potrebi.

HITLER je pri invaziji v Norveško zopet pokazal, kako zelo potrebuje prijateljstvo Sovjetije. Ko so Nemci vkorakali v Norveško, so zatri vse levčarske stranke razen komunistov. Medtem, ko so voditelje vseh drugih strank zaprli, kar se jih ni poskrilo, se je komunistične voditelje naprosilo, naj delajo reklamo za Nemce v delavskih vrstah. Ti so se tudi ročno odzvali z frazo, "da je Anglija kriva vojne na severu." Komunistični voditelji skušajo vzpostaviti red v delavskih strankah na Norveškem, da bo Nemčija lahko rekla, da je življenje v norveški popolnoma "normalno."

ANGLESKI propagandist Cooper, ki je bil na govorniškem turo po Zed, državah, je podal Chamberlainu poročilo, da je v Zed, državah velik odpor proti vsaki vojni in da ameriški voditelji dvomijo o zmagi zaveznikov.

VLADA Zed, držav se pogaja z General Motors, da bi začela Fisher Body izdelovati lahke torpedne čolne.

Poroka v Fairport, O. Danes se poročita v Fairport Harbor, O. Frances Zalar z Johnom Piler. Obilo sreče!

London, 27. apr. — Iz zanesljivih diplomatskih krogov se poroča, da je imel Mussolini v načrtu zasesti nekatere jugoslovanske otoke v Jadranskem morju, da bi videl, kaj bi rekli zavezniški na to. Če ne bi Anglija in Francija preveč protestirala, bi bil šel pa še naprej v Jugoslavijo. K temu je silil Mussolinijev Hitler, ki si je prizadeval, da bi šla Italija v vojno na strani Nemčije.

Zed, države bi zasedle angleške otoke, če bo Nemčija zmagala

New York. — Frank Knox, publicist iz Chicaga in odličen republikanec, je izjavil, da če bo Nemčija zmagala v sedanji evropski vojni, da bodo Zed, države prisiljene zasesti angleške otoke, ki leže pred Srednjo Ameriko, to je v Karibejskem morju. "In Nemčija bi smatrala to kot vojni čin," je dostavil Knox. Knox je trdil, da ima Nemčija, kakor stoji stvari danes, prav tako priliko zmagati, kot jo imajo zavezniški. Če bi bili premagani zavezniški, bi napravilo to veli kudarec za strategične angleške otoke v Karibejskem morju, ki obvladujejo dohod od Panamskega prekopu. Knox je dalje rekel, da ne dela propagande, da bi šle Zed, države v vojno, toda pri tem se pa ne sme prezreti faktov, ki lahko nastanejo.

Zadušnica

V pondeljek ob osmih se bo darovala v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Andrej Bajtom ob priliki 8. obletnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

St. Clair Rifle klub

Opozarja se člani, da se prične z delom na farmi jutri zjutraj ob osmih. Kdor članov se ne udeleži, zapade kazni.

VELIKA KEGLJAŠKA TEKMA V BARBERTONU

Včeraj se je pričela v Barbertonu, O. kegljaška tekma, za katero so se prijavila športna društva Kranjsko slovenske katoliške jednote iz sledečih mest: Barberton, Girard, Youngstown, Cleveland, Lorain, in nekaj društev iz Indianapolis, Ind.

Tekme se vrše na Lake Recreation kegljišču na vogalu W. Tuscarawas Ave. in 5. cesti.

Danes zvečer se vrši po kegljanju vesela zabava v dvorani društva Domovina na 14. cesti, kjer bo igral Vadalov orkester iz Clevelanda.

V nedeljo se bo kegljalo ves dan. Ob štirih popoldne bo igrala skupina glavnih uradnikov KSKJ, pri kateri bodo igrali: Mr. Zalar, Mr. Slana, Mr. Pezdirtz, Mr. Gospodarič in Mr. Zorc.

Ob 6:30 zvečer se pa vrši slavnostni banket v dvorani društva Domovina. Takrat se bo razdelilo zmagovalcem nagrade. Ob osmih se pa prične ples, za katerega bo igral Trebarjev orkester iz Clevelanda.

Ker prijazna barbertonska naselbina ni daleč od Clevelanda, bo šlo danes in jutri gotovo veliko Clevelandčanov tje, da bodo videli, kako bodo podirali keglje naši fantje in dekleta.

Policija ne pusti, da bi se s to ladjo peljali v Alasko

Paul Satko je hotel s to ladjico peljati sebe, ženo in sedem otrok v Alasko, 3,000 milj daleč. Od Tacome do Seattle, Wash., so se že pripeljali. Tu je pa ladja obtičala na plitvinah. Policija je "kapitana" zaprla, otroke je prevzela pa mladinska sodnija, ker se jim ne zdi ladja dovolj trdna za tako dolgo pot. Satko je ladjo sam zgradil. Na poveljniškem mostu vidite Mrs. Satko, ki pravi, da se ne umakne z ladje.

Ameriška mornarica bo z mrežami zaprla dohode v vsa važna ameriška pristanišča

Washington, D. C. — Poveljstvo ameriške mornarice je vprašalo za ponudbe cen na mreže, katere bi se razpelo pred vhodi v važna ameriška pristanišča, da ne bi mogle notri sovražne podmornice, torpedi in mine. Pristanišče San Francisco bi se zaprlo z ogromno verižno mrežo.

Material za te mreže bi se dostavil v pristanišče ameriške mornarice na otroku Mare, kjer bi jih potem izgotovili. Natančnejši načrtovi glede teh mrež pa mornariški oddelek vlade ne pove.

Ile de France odpluje kmalu na morje

New York. — Iz velikih dimnikov francoskega potniškega parnika se kad, medtem ko 200 barvarjev končuje delo na parniku, ki ga bodo prebarvali s svojo barvo. Parnik bo najbrže odplul v Avstralijo, kjer bo naložil vojaštvo za zavezniške. Posadka ladje je že vsa na krovu, ki je bila brez dela od 8. septembra, ko je parnik ostal v newyorškem pristanišču.

Kongres je lansko leto dovolil za take mreže \$2,000,000. Za letos je vprašala vlada nadaljnih \$20,000,000, toda poslanska zbornica je to črtala iz proračuna. Vlada je potem poslala senat, naj dovoli vsaj \$8,000,000 za mreže, toda tudi ta ni dovolil denarja. Z \$2,000,000, ki so na razpolago, se pa ne more kupiti mrež, da bi se zavarovalo vsa strategična ameriška pristanišča. Ameriška vlada je tudi v zadnji svetovni vojni razpela take mreže pred vhodi v nekatera pristanišča.

Prvi ameriški prostovoljec ubit na Norveškem

Albuquerque, N. M. — Harry Wilson je dobil iz Evrope sporočilo, da je bil v vojni na Norveškem ubit njegov sin Harry, star 22 let, ki je vstopil kot prostovoljec v nek kanadski polk. Fant se je boril kot prostovoljec tudi v španski civilni vojni, odkoder je odnesel zdravo kožo.

Naboj v ognju

Raymond Stefe iz 1305 E. 55th St. je včeraj stal ob ognju, ki so ga kurili na smetišču blizu jezera. Naenkrat je v ognju počilo in krogla je zadela Raymonda v priti oče šele en teden pozneje koleno. Bil je agent in je moral biti skoro vedno na potu po denaboj pripeljan s smetmi tje kaj, želi.

NOCOJ JE PREDSTAVA V POČAST MATERAM

Največja podružnica Sloven-teri nastopijo: Mrs. Margaret skke ženske zveze, št. 25, bo priredila nocoj zvečer ob pol osmih Sušnik, John Brancel, Domijan spomladansko predstavo v počast materam v šolski dvorani sv. Vi- da. Članice bodo podale pomemb- terih se tako lepo riše neprese- bo pa Mrs. Albina Novak. Reži- šer igre je Mr. Domijan Toma- žin, mojster ogra Jos. Zelle. Po- mladi materi, potem o materi v krogu svojih otrok, zatem mati v žalosti in končno se slika večer materinega življenja. To bo pr- vi del programa.

Drugi del bo pa igra "Bela vrtnice" v štirih dejanjih, v ka-

Francija ne bo več dala prilike Italiji, da se pogovore o Sredozemlju

Rim. — Italija je zavrnila ponudbo Francije, da se pogovore o spornem vprašanju glede Sredozemlja. Italijanski zunanji minister je rekel, da čas za take razgovore sedaj ni "primeren." Francoski poslanik za Italijo se je nato izjavil, da je najbrže to zadnjič, da se je Francija sama ponudila da je pripravljena za razgovore.

Ob istem času je pa italijanski minister za kolonije obdolžil Anglijo in Francijo, da zbirata vojaštvo na Bližnjem Vzhodu z namenom, da bi napadli italijanske afriške kolonije in s tem podaljšali evropsko vojno. Zavezniki bi rada pritegnila v vojno tudi Turčijo in Egipt, da bi tako ogrozili Italijo. Toda Italija se ne boji, pravi minister in zahteva, da snameta Anglija in Francija krinko z obraza in igrata javno igro. Italija bo v stanu, da bo sredozemsko vprašanje sama rešila, kot in kadar se bo to njej zdelo ugodno.

Samomor radi dela

Frank Dunham, 2186 Carabel Ave. se je ustrelil, ker ga je de-

lo zadrževalo, da ni mogel biti dosti doma pri družini. Ko je njegova žena porodila otroka ki je star zdaj 11 tednov, je mogel priti oče šele en teden pozneje domov. Bil je agent in je moral biti skoro vedno na potu po denaboj pripeljan s smetmi tje kaj, želi.

NOCOJ JE PREDSTAVA V POČAST MATERAM

Največja podružnica Sloven-teri nastopijo: Mrs. Margaret skke ženske zveze, št. 25, bo priredila nocoj zvečer ob pol osmih Sušnik, John Brancel, Domijan spomladansko predstavo v počast materam v šolski dvorani sv. Vi- da. Članice bodo podale pomemb- terih se tako lepo riše neprese- bo pa Mrs. Albina Novak. Reži- šer igre je Mr. Domijan Toma- žin, mojster ogra Jos. Zelle. Po- mladi materi, potem o materi v krogu svojih otrok, zatem mati v žalosti in končno se slika večer materinega življenja. To bo pr- vi del programa.

Drugi del bo pa igra "Bela vrtnice" v štirih dejanjih, v ka-

Zavezniki so se umaknili pred nemškim pritiskom

Nemci prodirajo od severa in od juga, da bi presekali Norveško čez pol. Slavna francoska "tujska legija" je dospela na pomoč v Norveško.

Stockholm, 26. aprila. — Nemška armada prodira z vso silo proti severu in sicer v dveh kolonah. Ena gre po dolini Gudbrandsdal, druga pa po Oesterdal. V veliko pomoč so nemški je vojski bojna letala, ki letijo zelo nizko in s strojnimi obsipljejo zavezniške čete. Nemška kolona, ki prodira po dolini Gudbrandsdal, in ki obstoji iz mehaziranih edinic in artiljerije, je vrgla zavezniške in norveške čete nazaj proti železniškemu križišču pri Dombaas. Druga nemška kolona, ki prodira po dolini Oesterdal pa si skuša izvojevati pot severno od mesta Roeros proti Trondheimu. Zavezniki bodo napeli vse sile, da zaprejo tem nemškim četam pot proti Trondheimu, da se ne bi združile s četami v tamošnjem sektorju, s čimer bi vzpostavila nemška armada bojno fronto od glavnega mesta Oslo, pa vse počez Norveške do Trondheimu.

Poroča se, da so danes prvič stopila v akcijo na Norveškem

angleška bojna letala, ki so si postavila več zrakoplovnih pri- stanov po Norveškem, odkoder se bodo pomerila z nemškimi av- jatičarji. Z bojisča se danes poroča, da je došel na Norveško del slavne francoske "tujske legije," ki ima sloves, da se z njo ne more meriti nobena oborožena edinica na svetu. Ta legija je sicer redno nastanjena v Afriki, kjer drži v sahu divje afriške rodove. Lahko se misli, da je precej spremembe za te čete, ki so prišle izpod vročega afriškega sonca v norveške snežne zamete. Ko je nekdo omenil to spremembo pod- nebja enemu izmed častnikov te legije, je rekel: "Ničesar ni na svetu, ki bi naše čete ne mogle prenesti. Šle bodo čez led ali ogenj, če potreba, in nihče jih ne bo ustavil!"

Legionarje so poslali proti Steinkjerju na pomoč angleškim četam, ki že štiri dni zadržujejo Nemce, čeprav jih neprestano obstreljujejo z letali in topovi.

Nov grob

Kot smo že včeraj poročali, je nagloma preminila Mrs. Amelia Milakovič, rojena Kordich, stara 58 let. Stanovala je na 525 E. 147th St. Doma je bila iz sela Kordić na Hrvatskem, odkoder je prišla v Ameriko pred 30 leti. Tuka j zapušča žalujočega soprog Georga, 4 hčere: Ano, poroč. Gvozdanovich, Mary poroč. Marinkovich, Helen Replenovic in Marto Wegar, sina Thomasa, sestro Helen Miljenovic in tri brate: Pavla, Thomasa in Vaso, v Minnesoti sestro Angelo Ostalvec. Bila je članica društva žrmburačka sloga št. 21 HBZ in srbskega društva Sv. Jovan št. 4 SSJ. Pogreb se bo vršil v torek zjutraj ob 9:45 iz pogrebne- ga zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St. v cerkev sv. Nikolaja na 36. cesti in Superior ter na pokopališče Kalvarijo.

Pogreb pok. Medveda

Pogreb pokojnega Ignaca Medved se bo vršil v pondeljek zjutraj ob 8:30 iz pogrebne- ga zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St. v cerkev Marije Vnebovzete ter na pokopališče sv. Pavla.

Seja Slavčkov

V pondeljek ob osmih zvečer se vrši izvanredna seja Slavčkov v sobi št. 4 SND. Vsi, ki ste pri- pravljeni pomagati pri koncer- stu, ste prošeni, da pridete na se- ju.

LEPO PETJE IN IGRA NA JUTROVEM

V nedeljo popoldne priredi pevsko društvo "Cvet" koncert in igro v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave., začetek ob štirih popoldne. Celoten zbor nastopi v sledečih pesmih: Milada, Rožica, Prezgodnje cvetlice, Večerna, Venček narodnih pesmi, Snežec, Vigred, Cvet.

V veseligrji, pri kateri boste popokali od smeha, in ki se ime- nuje "Pomota," pa nastopijo

MUDILO SE MU JE

Des Moines, Ia. — L. W. Rob- son je bil aretiran, ker je prehitro vozil. Sodniku je povedal, da je naenkrat zaduhal dim iz- pod avta. Sumil je, da se je vne- la zavora. Pogнал je kar je mo- gel, da bi prišel do prve garaže, kjer so mu ogenj pogasili. Obe- nem z njim je prišel tudi policist na motornem kolesu, ki ni mo- gel prej vjeti avtomobilista. Sod- nik ga je oprostil.

Dela zmožni relifariji bodo morali delati

Začenši v pondeljek, bodo mo- rali vsi oni, ki dobivajo od mesta relief, in ki so zmožni za delo, pri- jeti za kako delo, katerega jim bo preskrbelo mesto. Tako je odločil župan Burton, ki je mne- nja, da se bo na ta način storilo marsikako delo za mesto, ki bi se sicer ne. Istočasno bo skušalo mesto dobiti kolikor mogoče pri- vatnih zaposlitev za delazmožne relifarje, da se tako olajša mest- na blagajna. Mesto bo na ta na- čin zaposlilo kakih 7,000 oseb in sicer 4,000, ki so še samske in 3,000 pa oženjenih. Delali bodo po 4 dni izmed vsakih 14. Dobili bodo za delo \$8.00 v gotovini drugo pa v groceriji in pa za na- jemnino. Plačalo se jim bo tudi za lunč in prevoznino na te de- lovne dni.

Seja Ilirije Hi

Jutri popoldne po cerkveni po- božnosti se vrši seja pevskega zbora Ilirija Hi. Prosi se točne udeležbe.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

88 No. 100 Sat., April 27, 1940

Kaj pravite

Turčija, ki smo jo včasih smatrali za zgled lenobe in nazadnjaštva, je danes lahko za zgled vsem svetovnim državam. V Turčiji danes faktično ne poznajo lakote, pa tudi ne brezposelnosti. Tam se ne more nihče poročiti, če nima zdravniškega spričevala. Moški, ki je trenutno brez dela ne pravi, da je brezposeln, ampak da si samo delo premenjava. In taka premenjava ne sme trajati dlje kot tri tedne. V tem času se mora pa vsako jutro zglasiti na posebnem uradu, kjer mu preskrbe začasno delo, dokler si ne dobi stalnega. Vsak družinski oče mora prinesiti oblastem vsak mesec zdravniško spričevalo svoje družine. Dekleta od dvanajstega leta naprej se morajo učiti higijene in vzgoje otrok.

Bogve, če se je Hitlerju kaj pobesil nos, ker ni dobil od ameriške vlade čestitk za rojstnemu dnevu? To bi bil že skoro dober vzrok, da bi napovedal Zed. državam vojno.

Ko so začeli po Nemčiji zadnje tedne zbirati staro železo, smo mislili, da ga bodo rabili za kake človekoljubne svrhe, na primer, da bi ga privezali Hitlerju za copete in vse skupaj vrgli v Reno.

Slišali smo, da se nek odvetnik pripravlja, da bo vložil proti županu Burtonu tožbo v imenu davkoplačevalcev, ker vleče plačo v času, ko dela kampanjo za izvolitev senatorjem. Bog pomagaj, kako so ljudje nevoščljivi!

Direktorij SND na St. Clairju ni dovolil, da bi se razvila jugoslovanska zastava na drugo vrhu poslopja. Dovolil pa je, da se je razobesila s pročelja. Tako je prav! S pročelja jo je lahko vsak videl, z vrha poslopja bi jo pa malokdo.

Šele zdaj so dali v javnost številke o narodnem dohodku za leto 1938. Država Ohio je imela tisto leto dohodkov \$3,900,000,000, kar pride na vsakega moškega, ženske in otroka natančno \$577. Ko je neki mož to bral, se je hudo znašal nad ženo češ, kam je zafekala ta denar.

Prosimo merodajne faktorje pojasnila, kakšna je razlika med levicariji in desničarji v socialistični stranki in zakaj so desničarji zato, da se pomaga v tej vojni zaveznikom, levicariji so pa proti?

V Zed. državah se je prošlo leto prodalo (in kupilo) 4,000,000 funtov aspirina. Pa je videti, da ni dosti zalegel, ker ima nad deset milijonov ljudi še vedno velik glavobol, ker ne morejo dobiti dela, da bi si kupili pošten kos kruha.

Bryan Untiedt je leta 1931 pohajal v šolo. Izkazal se je za velikega junaka, ko je rešil 14 svojih tovarišev gotove smrti, ko jih je v šolskem busu zamelo. Vsa dežela ga je slavila in predsednik Hoover ga je osebnostno odlikoval. Danes je star 22 let in leži bolan in zapuščen v bolnišnici v Denverju. Njegovim staršem je pred nekaj leti peščeni vihar uničil farmo in fant ni mogel nikjer dobiti dela. Za vse svoje junastvo si ne more kupiti niti koščka kruha.

Danski premier Staunig, star socialist, je osebnostno odgovoren, da je Danska leta 1922 znižala armado od 78,000 na 11,000 mož. Ko so oni dan korakali Nemci v Dansko, je Staunig pohlevno sklical parlament in izrekel Hitlerju pokorščino. Jako značilno za starega socialista.

Euclidski župan je bil oni dan v Washingtonu. Pa ne da bi bil šel tje povedat, da Euclidčani ne marajo tistega hišnega projekta?

Veliko skrbi in dolge noči brez spanja nam je povzročil Jurcatov France iz West Parka. Po vsej sili je zahteval od nas, da mu povemo, kako se reče po angleško "preslica". Čeprav se pričakuje od uredništva, da mora vedeti vse, pa smo bili tukaj pri kraju s znanjem. Tega je bil pa France strašno vesel, ker se je bahal, da je Cerkljan ugnal v kozji rog Meniševca, ki so si v jezi še izza turških časov. Pustil nas je tavati en cel mesec v temi, potem nam je pa blagohotno pojasnil, da je to čisto navaden angleški "horsetail", ali pa "foxtail". Grečo nam je povedal da še neko latinsko ime, ki ga pa po telefonu nismo mogli vjeti, ker je France prenašlo govoril in tudi precej po latinsko izgovarjal črke. Meniševci smo za eno točko za Cerkljani, Bogu bodi potoženo!

Vsi kandidatje za šerifa v okraju Cuyahoga so si izbrali za platformo, da bodo pregnali gemblarje s tega sveta. Hitler pa obljublja Nemcem vso Južno Ameriko in če bodo pridni in ga še naprej poslušali, jim bo dal pa še Zed. države.

Nekateri ameriški slovenski listi se popolnoma strinjajo z čiščenjem jugoslovanske vlade, v kateri so zgrabili in odpeljali "nekam na deželo" bivšega premierja Stojadinovića. To je lepo, toda dobro se še spominjamo, kako so prav ti časopisi ploskali Stojadinoviču, ko je bil "brnjen" dr. Korošca od vlade. Toda pozneje se je videlo, da dr. Korošca ni nihče brcal, ampak je sam dal slovo Stojadinovičevi vladi,

BESEDA IZ NARODA

Pevski zbor "Cvet"

Minulo je dvanajst let dne 22. aprila odkar je pevski zbor "Cvet" priredil svoj prvi koncert v Slovenski delavski dvorani na Prince Avenue. Bila je to tudi prva prireditev, ki se je vršila v novi dvorani in to teden dni po otvoritvi. Dotlej je zbor prirejal le domače zabave s petjem in to v prostorih na Prince Ave., katere sedaj lastuje poznani John Lupsina. Prostorji so seveda odgovarjali za zabave malih skupin, nikakor pa ne za koncerte ali kaj sličnega. V istih prostorih je "Cvet" vzdrževal pevske vaje in tako je zbor obstojal štiri leta predno je priredil svoj prvi koncert. Tekom teh štirih let se je pa zbor odzval številnim vabilom in sodeloval pri koncertih in programih drugih zborov.

Tekom šestnajstih let obstoja zbora "Cvet" smelo beležim, da se bi dalo napisati celo knjigo o njihovem poteku in številnih težkočah, katere so pevcu in pevke premagali. Seveda, ko so se pojavile neprilike pri zboru, je bilo vedno potrebno, da so vodile osebe strogo zavzele svoja mesta in zopet pripravile zbor v pravi sporazum.

V spomin mi pride pokojni Frank Skočaj, dober pevec in boritelj za obstanek zbora. Mnogo si je prizadejal, da je zbor uspeval, mnogo je prispeval za napredek zbora in ravno dan po koncertu, dne 29. aprila bo minulo sedem let odkar se je poslovil od zbora in prijateljev za vedno. Ob sedmi obletnici, beležim v blag spomin, ime nepozabljene kulture delavca Frank Skočaj.

Sedanje vodstvo zbora je v rokah tu rojene mladine, upati je, da bo mladina po isti uspešni poti vodila zbor k napredku. V nedeljo 28. aprila priredi zbor program z igro in petjem in plesom. Program se prične ob 4. uri popoldne. Prvo na programu je šaloigra "POMOTA." V vlogah nastopijo mladi pevci in pevke zbora. Jakob Gornika župana, bo predstavljal Max Traven.

Vloga njegove žene, Marjete bo pa igrala Hermine Mezgec, ki je že večkrat v vlogah zadovoljila občinstvo. Annie Magdalen, tudi večkratna igralka pa nastopi kot Minka, županova hčer. Kot njih dekla, Polona nastopi Rose Ban in kot hlapec pa Eddie Zabukovec. Županova svetovalec Primož Skazo in Blaž Namreta bosta pa zastopala Mike Ludvik in Stanley Zabukovec. Ivana Tekavca, ljubimca Minke bo pa predstavljal Cyril Traven. V vlogi okrajnega glavarja, Leskovca pa nastopi Mirko Bubnič in kot njegov sluga, Vesel pa Gašper Segulin, ml.

Podati revijo igre, prostor ne dopušča, toda gotova sem, da vam bo ugajala. Igrji sledi deset minuten odmor, nakar nastopi zbor in zapoje sledeče pesmi: "Milada," "Rožica," "Večerna," "Venček narodnih pesmi," "Snežec," "Prezgodnje cvetlice," "Vigred" in himna "Cvet." Po končanem programu se pa razvije prosta zabava in ples.

Prijatelji zbora so v ljubeznivo vabljeni, da posetijo to prireditev. Pevci in pevke vam bodo ob priliki izkazali svojo hvaležnost. Obenem naj omenim, da dobro pregledate programe in si zapomnite oglaševalce, ki so darovali oglase in ob vsaki priliki pomagajo zboru. Oglaševalcem pa iskrena hvala!

Na veselo svidenje v nedeljo 28. aprila v Slovenski delavski dvorani na Prince Avenue.

Ančka Traven.

Koncert "Slavčkov"

Se, ko je zima ponosno kraljevala nad nami, kot bi nam hotela dokazati, da hoče ostati za vedno pri nas, so se že začeli oglašati naši pridni kulturni delavci z vabilom po časopisju in tudi z osebno agitacijo za vsakršne pomladanske prireditve, ki so jih aranžirale razne kulturne skupine širom našega mesta.

Bilo pa je res potrebno začeti s pomladansko sezono še v zimskem času, kajti Clevelandčani smo tako srečni in bogati s kulturnimi društvi, da vzame precej časa, da se vsaj prilično zvrste.

Iz vsakega vabila, ki ga piše pevec ali igravec, veje ljubezen do lepote naših pesmi in dela, ki ga vrši njegova skupina in zdaj s toplo božajočo besedo nudi v razvedrilo celokupni javnosti program, za katerega je on žrtvoval mnogo ur truda in učenja. Gotovo je, da ko bi se vsi zamislili v nesebično prizadevanje teh skupin, bi bile dvorane ob vsaki prireditvi polne —nas je dovolj za to.

Toda večina koncertov je že za nami in njih gmotni uspeh odločen, a odmevi pesmi pa še žive v spominu. V Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. pa se bosta vršili dve važni mladinski prireditvi začetkom maja.

Prvi je mladinski pevski zbor "Slavčki," ki poda koncert in igro "Sokratov god" v nedeljo 5. maja in vsa javnost je prav vljudno vabljena, da pride in s tem izkaže svojo naklonjenost zboru, ki vsaja v najnežnejše mladike našega rodu—našo bodočnost v besedi, pesmi in običajih. Več o tem programu bo še poročano. Že danes se odločite, da pridete v nedeljo, 5. maja v Slovenski narodni dom k "Slavčkom."

Josephine Petrič.

Vsem hvaležna

Newburgh, O.—Zdravo telo najboljšje blago. Tako se glasi neki slovenski pregovor. Žal, da dokler smo zdravi, ne znamo ceniti najdražjega zemeljskega bogastva—zdravja. Drugo, kar smo dolžni ceniti pa so dobri prijatelji. Tudi tukaj velja pregovor: "Prijatelja spoznaš v nesreči." In jaz sem spoznala, da imam res veliko prijateljev in prijateljic.

Kako sem vam hvaležna za cvetlice in obiske v bolnišnici in na domu. Najprvo hvala vsemogočnemu Bogu! Res je bilo to v veliko preiskušnjo meni in moji družini, toda božja volja je taka, njej se moramo ukloniti.

Prav lepa hvala našim častitim gospodom duhovnikom za tolažilne besede in številne obiske. Father Slapšak me je res velikokrat obiskal, hvala mu. Prav lepa hvala sestrin članicam društva Kraljica miru, št. 24 SDZ in društva sv. Rešnjega Telesa, podružnici št. 15 SZZ za vse, kar ste storile zame. Razveselile ste me s krasnim šopkom in z zavitkom, v katerem je bila prav lepa vsota.

Nimam primernih besedi, s katerimi bi se vam mogla dostojno zahvaliti. Imam pa hvaležno in udano srce, v katerem bodo zapisana imena vseh mojih številnih prijateljev in prijateljic, na katere bom mislila do zadnjega diha.

Zahvalim se tudi direktoriju Slovenskega narodnega doma na 80. St., ki nam je dal dvorano brezplačno na razpolago in

ko je spoznal njeno dvorezno politiko. Tako je Stojadinovič padel, dr. Korošec je pa še vedno na vladi in če je bil kdo "brnjen" je bil Stojadinovič in brca je bila tako močna, da je odletel nekam v daljine in zapuščen gorske kraje. To je za enkrat. Pozneje bomo govorili pa še naprej, če kaj vemo.

za tako velikodušen dar. Bog, ki ve za vsa naša dela, naj bo tudi vam obilen plačnik že na zemlji, po smrti pa naj vam bo v tolažbo, da ste storili dobro delo.

Obljubljam vam, da se vas bom spominjala v molitvi in prosila dobrega nebeskega Očeta, da vam da najdražje na zemlji in to je—zdravje.

Ni mi mogoče, da bi se vsakemu poimensko zahvalila za vse, kar ste mi storili v moji težki boleznici, bodite pa uverjeni, da sem prav vsem iz srca hvaležna. Vsem skupaj Bog plačaj!

Mary Vrček.

Iz naše vasi

Lipa, glej pomlad prihaja y vrhove, prišel kmalu bo dražestni maj. Budiš spomine nam na lepše dneve, a za davno srečo—v trpljenje —cvetja raj...

Pomlad prihaja... Ljubi maj, z vso svojo čarobno lepoto pomladanskega cvetja in zelenja. V naše bomo življenje nam vliva novega veselja, novih sil. V obnovljeni prirodi kaj radi obnavljamo spomine davnih dni.

Nocoj spomini tja hite, kjer moji dragi še žive, tja v dragi kraj, k dragim v vas, hitim sedaj, pomladni čas...

V naši vasi je, v gornjem koncu, lepa zidana hiša, nekdanj tak bogati dom, Pikova domačija. Pri hiši je bil skrbni oče Pik in delavna gospodinja Lizika, ki je slovela daleč naokoli kot razumna žena.

Pri Piku pa so imeli tudi hčerko—edniko, katera je nosila ime svoje mame ter podedovala po svoji materi tudi vse njene vrline, njeno dobro srce. Bila je v veliko veselje svojem očetu in materi. Ljudje so trdili, da je dobri Bog blagoslovljal delo z obema rokama vso bogato hišo.

Na drugem koncu našega hriba pa je bival kmet Zemljič ter bil sosed Pikove domačije. Zemljičevi so imeli sina Jakoba in hčerko Tončko. Naj se ustavim za hip pri Zemljičevu sinu Jakobu in napišem par vrstic dobremu mojemu znanecu, triplinu, katerega težko pot sem večkrat v življenju občudovala. Saj je bil kot poštenjak od pete do glave; blaga slovenska duša ter smo ga pri nas navadno klicali, naš Jaka.

Kot mlad, postaven slovenski fant je Jaka rad pogledal k sosedu Piku, saj je hčerka Lizika štela že 18 pomladit ter je ni mogel pozabiti. Obema je vresničujoča ljubezen ožarjala mlada srca...

Nekega srečnega dne pa so že v zgodnjem jutru pokali mornarji, godba je igrala na Piko-vem in Zemljičevem domu—Jaka in Lizika sta šla k poroki. Zdal je lepa in obirna Pikova domačija dobila novega gospodarja, katerega je vsa okolica ljubila in spoštovala. Pa ne le mladi gospodar Jaka, tudi gospodinja je slovela po svojih vrlinah, da ni bilo srečnejšega para v naši fari.

Čez leto dni so zopet slavili pri Zemljiču nove sreče dan, bil je krst prvorojenke, tudi Lizike. Mali ljubljenci so že v zibelki vsi poklonili veliko ljubezen. Dali so jih povsod priliko do izobrazbe, za dobro vzgojo so se trudili vsi, skrbeli za najlepše srčne vrline.

Kaj radi so ljudje govorili o sreči ter trdili, da se nesreča daleč ogiblje Zemljičevega doma. Pa ne za dolgo časa! Nekega jesenskega dne je mraz pretresal Zemljičevo gospodinjino ter jo je nato pljučnica položila na bolniško posteljo. Tako so hiteli kar po dva zdravnika, a žalilob, oba nista mogla vrniti zdravja vrli gospodinjici, ki jo je po eno tedenski boleznici, polni strahu in bridkosti, iztrgala smrt iz srečne družine, ka-

tera je tako izgubila skrbno gospodinjino in ljubečo mater, a reveži pa so izgubili usmiljeno srce svoje dobrotnice.

Stit in uničen je po veliki izgubi hodil mladi Zemljič in 17-letna hčerka Lizika ni mogla pozabiti svoje mame... Ljudje pa so trdili, da je gospodinja vzela s seboj v grob tudi vso srečo Zemljičevega doma. Nesreča za nesrečo je sedaj trkala na duri, da so vsi sočustvovali z nesrečnimi.

Nekega dne je bila cenitev. Tedaj je prišel z gospodi iz trga tudi mladi doktor Kocbek iz Radgone. Takoj isti dan je prišel za roko Lizike ter je bila kmalu tudi poroka. Lizika je imela tudi polovico vsega premoženja poleg svoje lepote in dragih telesnih vrlin.

Sosedi so ponujali Zemljiču in izbirali neveste. Odločil se je za sestro svoje sosedo Lehnerce, dobro Jerčko. Oba sta se znova s podvojeno pridnostjo oprijela dela in gospodarstva ter sta tako skušala rešiti domačijo propada, a kot ljubeči oče je skrbel tudi za stroške Lizikine poroke. Ker je bila pa slaba letina in nesreča pri živini pa tako pogosta kot da si je nesreča za nesrečo podajala roke. Nekega dne pa so tirali upniki nekdanj ponosni Zemljičev dom na boben—na dražbo.

Kdor more doumeti bol težko preiskušnega Zemljiča, ki je s tem izgubil vse, ostala sta z ženo prazni rok ter se v tej nesreči izselila v tretjo farno, ker ga je ta izguba tako globoko zadela. Tam si je kot vinar, nekdanj tako cenjeni kmet, služil svoj kruh v težki dnini, tiho, večkrat s solzo v očeh...

Po par letih pa se je zopet vrnil v domačo vas in na nekdanjem domu delal pri novem gospodarju marsikateri dan in si tako obujal spomine, ko je bil še sam presrečni gospodar. Tudi njegova druga žena, Jerčka je umrla pred njim, tako da je ostal dobri mož popolnoma sam na svetu, kajti tudi hčerka Lizika je kmalu po par letih šla za zlato mamo.

Večkrat sta delala z ženo tudi na mojem domu ter se imela oba zelo rada. Žalila nista nikdar nikogar, ker tega nista znala—bila sta poštenjaka v globini srca.

Za velikim petkom Zemljičevega trpljenja je prišla Velika noč, ko je Gospod poklical obredga moža k sebi, da se tam v družbi svojih dragih raduje, saj si je gotovo z čednostnim življenjem in trpljenjem zaslužil večno srečo ter naj mu sveti večna luč v večni pomladi—večnem maju. Dobri znanci, počivajte mirno v nepozabnih Slovenskih gorah.

Marija Kurnik.

ZAHVALA

Vedno sem bila ponosna na naše sestre, članice podružnice št. 21 SZZ. Kot vaša tajnica predobro vem kako ste požrtvovalne, bodisi z delom ali denarnomo pomočjo in ničesar se ne ustrašite, kadar se gre za dobro stvar.

Drage sestre, kaj takega kakor ste me presenetile na moji rojstni dan 17. aprila, si ne bi upala niti v mislih imeti, posebno še ko nimam tukaj ne matere ne sestre, ki bi se zame kaj pobrigale. A za sestre ste mi ve, saj se med vami tudi po-

čutim kot bi bile vse ena družina, ker ste mi bile že od nekdaj tako dobre. Verjemite mi, da letošnjega rojstnega dne ne bom pozabila in zdi se mi, da tako krasnega darila sploh nisem vredna.

Drage mi članice, potrudila se bom, da vam iz hvaležnosti povrnem. Povem pa vam sestre, da me je še sedaj sram, ko sem bila tako pripravljena na vas, da bi skoro ne moge v hišo, ko je bilo vse navzkriž. Pa saj boste razumeli, da je sedaj tisti čas za čiščenje. Zato mi oprostite, če ni bilo tako kot bi moralo biti. Čudim se že danes, kako to, da sem se dala tako potegniti.

Moja prisrčna hvala naj velja sosestram naše podružnice: Mrs. Rose Kovač, Mrs. Mary Hosta, Mrs. Anna Šustaršič, Mrs. Helen Hudinoc, Mrs. Karolina Klaus, Mrs. Frances Cimperman, Mrs. Mary Cimperman, Mrs. Mary Hočevar, Miss Jennie Cimperman, Mrs. Frances Kozely, Mrs. Ana Zalar, Mrs. Frances Tomazin, Mrs. Anna Intihar, Mrs. Cecilija Brodnik, Mrs. Karolina Hiti, Mrs. Theresa Zupančič, Mrs. Anna Lunder, Mrs. Mary Perušek.

Mrs. Anna Klun, Mrs. Mary Mišmaš, Mrs. Anna Košak, Mrs. Frances Blatnik, Mrs. Jennie Pozelnik, Mrs. Theresa Lah, Mrs. Frances Felician, Mrs. Theresa Tagleferro, Mrs. Theresa Kozuh, Mrs. Frances Flis, Mrs. Mary Komocar, Mrs. Mary Strazišar, Mrs. Josephine Weiss, Mrs. Cecilija Tomažič, Mrs. Cecilija Katrin, Mrs. Josephine Zupan.

Torej najprisrčnejša zahvala vsaki posebej in vsem skupaj, kar ste naredile zame. Bodite prepričane, da vam bom hvaležna dokler bom na tem svetu. Najprisrčnejši pozdrav in vam ostajam udana,

Ančka Pelcic

Alkohol bo zdravil pijance

Neki francoski zdravnik predlaga nov način zdravljenja alkoholikov. Alkohol hoče pobijati z alkoholom, pa ne po načinu starega dovtipa, po katerem so pijanci največji sovražniki alkohola, ker ga pač največ ugonobijo. Pijanci naj bi alkohol kot zdravilo ne dobivali v obliki žganja in vina, temveč z brizgalco pod kožo. Vbrizgavanje mešanice etilnega alkohola z destilirano vodo pomirja po zatrdilih tega zdravnika živčevje alkoholika tako, da ne čuti nobene potrebe več po alkoholni pijači.

Če verjamele al' pa ne

"Tok mož vam je umrl? Oh, uboga reva, da vas je zadela taka nesreča! Pa je dolgo trpel?"

"Aha, od takrat, ko sva se vzela."

Ongav Nace je trdil, da ni prav, ker je za moške postavljene deset božjih zapovedi, za ženske pa samo devet. Ko mu je nekdo rekel, da velja za vse enako, se je Nace odrezal:

"Kaj mi boš pravil, ko več vem kot ti. Tista božja zapoved, ki pravi: ne želi si svojega bližnjega žene, ne velja za ženske, torej jih imajo samo devet."

SVETEK FUNERAL HOME

PO VAŠEM PREMOŽENJU

Naša postrežba ni draga. Čeprav so naši pripomočki najvišje kakovosti, pa je naš račun tako nizek kot katerega drugega pogrebnišča. Našim odjemalcem se nudi ista profesionalna postrežba, glede, koliko plačajo, s polno rabo naše kapele, opreme in osebja.

478 EAST 152nd ST. KENMORE 2016

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Mays

Preiskal sem najprvo pesek krog mesta, kjer je ležal Bob, in našel sled njegovih nog. Peljala je na sever.

Sel sem za njo in našel črez deset minut novo sled, prihajala je od vzhoda, križala Bobovo sled in odhajala na zapad.

Odrazil sem tole.

Raz vzhoda je prišlo deset jez-decev, na križišču obeh sledi je padel Bob, ki je zadnji jezdil, s konja ter se peš vlekel nekaj časa po pesku proti jugu do tja, kjer sem ga našel. Naprej pa je jezdilo samo devet ljudi, Bobov konj je prazen šel za njimi. Nobeden se ni ustavil, torej niti opazili niso, da je Bob obležal, ali pa se niso zmenili za njega.

Sel sem za njimi. Konji so se opotekali, noge so vlekle za seboj, počasi so stopali, silno izdelani so bili.

Vse to se je jako razločno videlo v pesku, brez truda in naglo sem stopal za sledjo. Naglo, pravim, ker sem res tudi naglo hodil, čeprav še danes ne vem, ali skrb za mladega Marshala.

Miljo daleč sem menda prišel, pa zagledal na desni nekaj samotnih kaktusov. Popolnoma posušeni so bili, čisto rumeni. Šel sem dalje in kmalu jih je bilo več, v gručah so stali, gručice so se strnile v obsežno goščavo in nazadnje sem prišel do celega gozda kaktusov, kakor neprodni zid se je raztezal vse do obzorja.

Sled seveda ni peljala skozi kaktusov gozd, kjer bi bili konji in jezdec poginili, obšla ga je in krenila ob njegovem robu proti zapadu. Stopal sem po njej, pa ne dolgo.

Misel mi je šinila v glavo, ki mi je kaj dala svežih moči. Nemudoma jo izvedem.

Nekoč sem potoval po Floridi, polotoku na jugu Zedinjenih držav. Florida leži na zemljepisni širini Sahare in Arabije, popolnoma ravna je in vročina je na polotoku tako silna, da ginevajo ljudje in živali. Na dež seve niti misliti ni, cel mesec ne vidijo oblaka na nebu.

In ob taki suši si ljudje sami pomagajo. Dež naredijo.

Vročina posuši tudi brezkončna močvirja, obrastla s trstičjem. In to trstičje in vse, kar je gorljivega, zažgejo ljudje — in dež pride. Dvakrat sem obudoval to "čarovnijo" in kdor se vsaj nekoliko razume na zakone narave, si bo znal ta pojav sam razložiti.

In umetni dež Floride mi je šinil v glavo, ko sem gledal izsušeni kaktusov gozd. In že sem tudi klečal ob njem na robu goščave in si z nožem cepil z bodičastih rastlin treske za podnetek.

In nekaj minut pozneje je gor-el na robu suhega gozda majhen ogenj, željno so lizali plameni po izsušenih kaktusih se zaje-dali vse globlje v goščavo, se-gali dalje in dalje in črez uro sem stal ob plamenem morju, ki je valovalo ven do obzorja.

Doživel sem že več prerijskih požarov, nobenega pa še ne, ki bi se bil širil s takim grmečim bobnenjem. Bodičasti, podolgovati bučam podobni in od znotraj votli kaktusi so pokali kakor strelji iz majhnega topa, ko je vročina zrak v njih segrevala, čulo se je, kot da ima cela armada strelne vaje. Plameni so žvi-gali do neba in nad pogoriščem je valovalo in trepetalo morje žarečega zraka, kosci kaktusov so letali po zraku kakor drobci razpočenih granat. Pravi pekel je bil.

Opazoval sem nekaj časa po-žar, pa se vrnil k tovarišem.

Storil sem, kar sem mogel in znal storiti za Bernarda in za njegovo družbo pa za nas. Trenutno se več ni dalo storiti, po-

čakati sem moral na dež. In da bo dež prišel, o tem sem bil trdno prepričan. Da bo tudi Bernardovo sled uničil, za to se nisem mnogo zmenil. Vedel sem, da potuje proti zapadu, na sever niso mogli kreniti, tam jim je zastavljal pot kaktus, na jug pa tudi ne, ker bi bili prišli še globlje v puščavo. Sicer pa niso mogli biti več daleč.

Upanje na osvežujoči dež me je poživilo, v pol uri bi bil prišel do tovarišev. Pa ni mi bilo treba tako daleč iti, že na pol poti sta mi prišla Sam in Bob naproti. Peš sta hodila in vodila konje za vajeti. Moj mustang si je že dobro počil in tudi Samova Tony je podjetneje zrla v svet.

Ves živahen me je sprejel Sam.

"Sounds, Charley, kaj pa se je prav za prav tamle spredaj zgodilo? Najprvo sem mislil, da smo dobili potres, sedaj pa na primer vidim, da se je tale pek-lensko vroči pesek vnel ali kaj —"

"Pesek se ni vnel, Sam, ker pesek ne gori, kakor veš."

"Kaj pa gori?"

"Kaktus, ki ga je tamle cel gozd."

"Kaktus —? Kako pa se ta-ka žel vname? Sama —?"

"Ne. Zažgal sem jo."

"Ti —?"

"Jaz."

Zavzet me je gledal.

"Res —! Zažgal ga je —! Ampak povej vendar, človek bo-žji, čemu greš pa zažgeš kaktus —?"

"Dež bom naredil."

Gledal me je z odprtimi usti in majal z glavo.

"Dež —? Ne boš zameril Charley, pa zdi se mi, da si za kratek čas in zabavo nekoliko prismojen —"

"Ali ne veš, da veljajo pri di-vjakih nari ljudje za zelo pamet-ne, da, za božje poslane?"

"Ne boš menda hotel trditi, upam, da je tako strašno, kar si storil. Vsaj vročina je na pri-mer še enkrat tako huda kakor prej!"

"Vročina je res hujša, pa z njo se razvija v zraku tudi elek-trika, Sam!"

"Pusti me na primer s tisto elektriko pri miru! Ne vidim je, ne morem se je najesti, ne morem je piti, vobče ne vem, kaka živina je tista tvoja elektrika."

"Jo boš kmalu slišal in tudi čutil!"

"Kako neki?"

"Le počakaj malo pa boš doži-vel najlepšo nevihto in morebiti tudi precejšnje grmenje."

Zakrilil je z rokami.

"Prosimo te, dragi Charley, nehaj —!"

"Čisto resno govorim!"

"Čisto resno in popolnoma si prismojen! Vročina ti je škodo-vala, možgani so ti zavreli —"

Skrbeče me je gledal. Ni go-voril v šali.

Nasmejal sem se mu in poka-zal na nebo.

"Ali vidiš, Sam?"

"Kaj?"

"Tiste meglice tamle gori?"

Kimal je.

"Hm —! Prej jih ni bilo —"

"Tam se zgodejo para —"

"Para —? Kaj bomo s paro!"

"Počakaj še pa se bo nebo stemnilo!"

Gledal je nebo, majal z gla-vo, pa spet prikimal, nekaj godel in nazadnje priznal:

"Vsi vrāgi —! Res se oblači! Pa — ali misliš, da je požar po-zvročil tiste megle?"

"Seveda!"

"In da bo res deževalo iz njih?"

"Z jasnega nikdar ne dežuje."

Spet me je gledal.

(Dalje prihodnjic)

Newburške novice

Ali si kdaj gledal kako padajo rože na travniku pod koso?

Smrt ne vpraša ali si priprav-ljen. Pride, vzame svojo žrtev in gre. Kar tri pionirje nam je iztrgala smrt iz naše srede pre-tečeni teden. Andrej Blatnik je bil prvi. Anton Beršič drugi.

Tretja pa je bila Ana Maver, po domače smo jo imenovali Mav-rova mati. Andrej Blatnik je bil bolan že nekaj časa. Srčna bolezen ga je zgrabila in konč-no podrla. Bil je star šele 54 let. Anton Beršič je šel kar na hitro in je živel le par ur potem, ko ga je zadela kap. Odšel je v starosti 65 let. Ana Maver je bila stara 75 let. Pa ker je bila vedno čila in korajžna, ni nihče še pričakoval, da bo tako naglo morala za migljajem božjega prsta. Lansko leto sta Mavrova obhajala zlato poroko sredi svojih dobri hotrok. Veselili so se in čeravno sta oče in mati bi-la že v letih, nismo pričakovali, da bo ta zlata poroka tako kma-lu razdrta. Mati je odšla v bolj-se kraje; odšla je k Bogu, kjer bo čakala, da se zopet snide-te nad zvezdami. Vsem ostalim v družinah Blatnik, Beršič in Ma-ver izražamo svoje globoko so-žalje. Oni pa naj uživajo večni pokoj.

Oče šolske sestre umrl

V četrtek je bil pokopan v so-sednji slovaški cerkvi oče Sr. Thekle, ki uči v naši šoli. Zato se je šola v četrtek pričela ne-kaj pozneje, da so se vse sose-stre mogle udeležiti pogreba. Sestri Thekli naj bo izraženo tem potom sožalje nas vseh, zla-sti pa njenih učencev.

Richard in William

Tako je ime lepemu paru dvoječkov, ki sta se, kar tebi nič, menil nič, naselila v Gasper Se-gulinovi hiši. Nekaj časa bosta povzročala precej dela in skrbi. Ko pa zrasteta, bosta prinašala atetu in mami veliko veselja. Vsaj tako želimo. Za botre sta bila stric Peter Segulin in so-proga.

Ferdinand John Oblak je tu-di prišel poprosit za krst. Ta dečko je sin, prestolonaslednik, mlade družine Ferdinand Oblak iz West Side. William Slabe in Mary Petrič sta prišla z njim v cerkev prvokrat.

Nadaljni naraščaj je še, Mar-garet Ann Drnyar, katere mati se je pisala Fabjan, po očetu. Botri so Joseph Hudaš in Mar-garet Martin.

Joanna Rose Grodek je drža-la z ženskami, seveda, in je pri-krstu že hotela peti. Vendar pa iz tega ne moremo še sklepati ali bo sopran ali alt.

Sarah Anne je pa ime še tret-ji ženski, ki je bila krščena. Ta je hčerka Michaela M. Walzer in Ane, rojene Gliha. Frank Gli-ha III. se je kot boter in stric postavil za poroka za njeno kr-ščansko vzgojo, v trdnem skle-pu ga je podpirala še Ivanka Šuštaršič.

To je naš naraščaj za mesec april. Vsem staršem in njih malim želimo vse polno sreče in veselja v tem življenju. Predno ti mali zrastejo, da bodo posegli v zadeve sveta, bo morda na svetu že boljše, kot je danes in manj skrbi za vsakdanji kruh. Kadar pride tisto "boljše," bo prišlo le po povrnitvi sveta na-zaj k Bogu, in kadar bodo ve-dljale božje zapovedi tudi indu-striji in politiki. V onih letih in stoletjih, je imel vsak, kdor je hotel delati, priliko si služiti kruh z rokodelstvom, poljedel-stvom ali pa na drug pošten na-čin; takrat niso samo nekateri delali, drugi pa pohajkovali. Vsi so delali in vsi tudi jedli. Več sreče in več zadovoljnosti je bi-lo takrat, četudi niso imeli ra-dio in avtomobilov. Saj se tu-di z avtomobilom ne pride dalj-kot do groba. In tako bodo mo-

rali mlajši rodovi svoje zadeve boljše urediti, kot so sedaj. Ve-do pa naj, da s tako sebičnostjo, ki danes vlada svet, ne pridejo nikamor. Zveličar je rekel: "Brez mene ne morete nič." Čim prej se svet tega zave, tem prej bo prišel zopet na noge. Brez strahu božjega je treba vsake-mu človeku osebnega policaja in temu policaju še drugega poli-caja in še ne bo reda in pošteno-sta na svetu. Strah božji je edi-ni, ki zamore držati pravi red med ljudmi.

Slike na stropu cerkve

In prišli so res Hinčani in Krčani in oni iz Ambrusa ter Žužemberčani in so rekli: "Mi hočemo imeti naše patrone v cerkvi sv. Lovrenca." Mi pa smo odgovorili: "To je lepo, ta-ko se govori. Klanjamo se." In tako imamo sedaj vseh 24 slik zagotovljenih in so že v delu. Slikajo jih na platnu, potem pa jih bodo pripeli na strop. In sli-ke bodo čez sto let še vedno pri-čale o vrljih Dolenjcih, ki so po-stavili tako imeniten spomenik sebi v obliki hiše božje; v obliki krasne cerkve, v kateri naj se bodo zbirali njih potomci še mnogo generacij. Zato pa še enkrat, hvala lepa, Bog vas živi! Skrbelo nas je, pa naša skrb je bila prazna.

Ko smo gledali naše hodnike okoli cerkve in smo slišali pravi-ti, kaj vse jim bo naredil ko-pač kanalov, smo se kar ustra-sili. Rekli smo: "Kopač veliko računa na uro in predno razbije hodnike in izkoplje jarke za ka-nale bo vzel številno ur dela in bo stal denarja." Zato nas je skrbelo. Prišli so pa nekateri naših mož, ki slučajno ne dela-jo, to so John Jernejčič, Domin Blatnik, Matt Zupančič in pa Frank Hočevar, in ti so v nekaj dnevih izkopali in položili vse kanale in zasuli nazaj prst in s tem so zasuli tudi vse naše skr-bi. Delali so, seveda, pod vod-stvom moža, ki se na vse take reči dobro razume in dela samo to. In zopet moramo reči, hvala lepa. Klanjamo se. Bog vas živi (s klobasami in potico).

Bubnič-Aidišek

Že dolgo, tako pravijo ljudje, kateri vedo, sta se Frank Bub-nič in Amalia Aidišek imela ra-da. Frank je iz Jos. Bubničeve družine na Elizabeth Ave., Ama-lia pa je hčerka Mrs. Marije Ai-dišek. Oče ji je umrl pred več leti. V lepi krščanski poroki sta se zavezala biti drug drugemu v veselje in pomoč skozi celo živ-ljenje. Zakonsko življenje ni ve-dno tako lahko, kot si mladi mi-slijo. Zato je potreba, da lju-dje v tej kletki vedno skušajo drug drugemu pomagati in do-pasti. Naj spremilja sreča mla-di par na vseh potih, kakor last-na senca.

Čudna pamet "katoličanov"

Enkrat je bil pri krščanskem nauku, da bi bil moral biti, in bi bil lahko, prihajal od začetka šolskega leta. Ko je drugič pri-šel je že povpraševal: "Kdaj bom šel k birmi?" Tega so vzrok starši, ki samo na to gledajo, da bi bil birman, pa naj bo otrok sposoben ali pa ne. Cerkev strogo zapoveduje (in Cerkev ima oblast zapove-dati take reči. Jezus je rekel, "Kdor Cerkve ne posluša, naj ti bo kot očitni grešnik.") Cerkev torej strogo zapoveduje, da gre-striji katoliški otroci v katoliške šole. Če pa to res ni mogoče, pa vsaj dvakrat na teden h kr-ščanskemu nauku od 6. pa do 14. leta. In vendar se dobijo še danes starši, kateri se nazivlja-jo katoličane, kateri gledajo sa-mo na to, da bi bil otrok pri pr-vem obhajilu in pri birmi, pa naj ve kaj o Bogu in veri ali pa ne. Komaj pa je ta dva zakra-menta prejel, jim je vseeno ali gre kdaj h krščanskemu nauku ali pa nikoli.

ali pa nikoli.

Kako morejo starši zanemar-jati tako zlate prilike, katere jim dajemo, da bi se otroci vsaj nekoliko poučili v krščanski ve-ri, to je preko mojega razuma. Vsak teden dvakrat učimo kr-ščanski nauk in vsako leto ope-tovano opozarjamo in oznanja-mo ta nauk po raznih krajih in vabimo otroke, pa je pri neka-terih starših vse zastoj kot, da so oni izvzeti in jim ne bo treba dajati enkrat odgovora pred Bo-gom samim, pred katerim tisti njih nesmiselni izgovori "je že vse opravil" ne bodo zalegli to-liko kot sneg v peklju. Zato pa še enkrat opominjamo: NOBEN OTROK NE BO PREJEL PR-VEGA SV. OBHAJILA RA-ZEN. DA JE BIL VSAJ 60-KRAT PRI NAUKU, TO JE D V E LETI ZAPOREDOMA. In ko je prejel sv. obhajilo, ni s tem rečeno, da je sedaj "vse opravil," kot se nespametni starši tolikokrat izgovarjajo. — Otrok je "vse opravil," ko je re-dno, od 6. pa do 14. leta priha-jal vsak teden dvakrat k nauku, ali pa pohajal v katoliško šolo, kamor bi vsi naši, z mladi iz-jemami, lahko šli, če bi bili star-ši vsaj nekoliko skrbni za dušni blagor svojih otrok.

IZ DOMOVINE

—Tudi letos se bo izvažala opeka. Lansko leto so maribor-ske pekarne izvozile veliko ope-ke v Nemčijo, kjer je zaradi utrdjenih del primanjkovalo te-ga gradiva. Zaradi velikega iz-voza je potem močno trpela gradbena delavnost v Mariboru. Tudi letos izgleda, da se bo ve-li-ko opeke izvozilo v Nemčijo. V Mariboru so se mudili zastopni-ki dunajskih gradbenih podjetij ter so se pogajali s tukajšnjimi opekarnami, sedaj pa so odpo-tovali v Zagreb in v Slavonijo ter sondirajo tam teren glede izvo-za opeke v Nemčijo.

—Velik požar. Od Sv. Tro-jice nad Cerknico nam poroča-jo: Posestniku Otoničarju An-tonu p.d. Centa, Hrbarjevo, ob-čina Bloke, je požar uničil šest poslopij. Bilo je okrog polnoči je šla Otoničarjeva gospodinja s štiriletnim sinčkom Jožetom ven. Komaj je stopila na dvo-rišče, presunljivo zavpije: "Go-ri!" — Mož je planil iz hiše, pa je ogenj že zajel ves kozolec in skedenj. V zadnjem trenutku je komaj rešil živino iz hleva. Preden so prišli ljudje, je bilo že v ognju pet poslopij in ena hiša, ki jo je Centa pred nekaj leti kupil od sosedu. Posestnik Otoničar, priden in varčen kmet, si je s trudom pridobil lepo in trdno kmetijo. Kupil je tudi mlatilnico, gepelj in vse potrebne stroje. Vse to je se-daj uničeno, kajti ogenj se je tako naglo razširil, da niso rešili drugega kakor en voz. Ško-da se cenil nad 100,000 din, za-varovan pa je bil le za 36,000 din. Položaj posestnika Otoni-čarja je obupen, ker mu je od vsega ostala samo hiša. Pri ga-šenju pa je dobil Otoničar tu-di hude opekline, tako da je moral iskati zdravniške pomo-či.

—Obsojeni ciganki. Lani ok-tobra se je kratila po raznih krajih Notranjske večja cigan-ska tolpa. Ta je oktobra na Rakitni in drugod izvršila prav velike vlomne tatvine. Cigani so najprej pošiljali v vas vo-hunke, beračili sta 2 ciganki, ena priletna, stara okoli 55 let, in druga maloletna. Povsod sta si dobro ogledovali položaj. Po-noči pa so cigani na njim la-sten način vlamljali v stanova-nja. Zasebnici Miriji Mikuževi na Rakitni so odnesli več ban-kocev v francoski in dinarski valuti, skupno za okoli 7500 din. V drugih naseljih pa so cigani odnesli dvema kmetoma mnogo oblike, perila in tudi ne-kaj gotovine. V nekaj dneh so nabrali velik plen v vrednosti

nad 15,000 din. Orožnikom se je naposled posrečilo prijeti obe ciganki — beračici, starejšo Margareto in mlajšo Cilko. Ta je pred sodniki vse priznala, stara ciganka pa ogorčeno taj-la. Mali senat in je obsodil: Margareto na 1 leto in 2 mese-cev strogega zapora. Cigani vlomilci so pobegnili in jih še niso izsledili.

—V Kragujevcu, je umrl gos-pod Ivan Turk, bivši organist v cist. samostanu v Stični in v Srednji vasi v Bohinju. Doživel je šele 27 let. Rodom je bil iz Starega trga pri Ložu.

—Grozna nesreča. Pri Sv. Mi-klavžu pri Ormožu so se dečki igrali. Na doslej še nepojasnen način je pri igri neki mladenič 16-letnega Ignacija Gerika zabo-del s smučarsko palico v zadnji del telesa, da je izstopila palica pri želodcu. Nesrečnega Gerika so nemudno odpravili v bolnišni-co, kjer pa je v groznih mukah umrl. Zadevo preiskujejo oro-žniki.

MALI OGLASI

Hiše naprodaj

6 sob, v Garfield Heights; cena \$3,800. Hiša 7 sob na Ander-son Rd., zelo dober kup. Pokli-čite Michigan 3088. (100)

John Glach

kovač

Mi popravljamo in brusimo kose in stroje za rezanje trave, da bodo rezale ko nove. Jih pre-menjamo in prodajamo. Vse de-lo garantirano.

13408 St. Clair Ave.

GLenville 3963

We pick and deliver (x)

Hiša naprodaj

za 2 družini, 6 sob zgorej, 6 spo-daj; kakor nova; cena \$6,950. Vprašajte na 18105 Waterloo Rd. Tel. KENmore 4696.

(apr. 20, 22, 24, 27)

Louis Jerman

Plumbing & Heating

naznanja, da se je preselil na 23100 Ivan Ave., Ivanhoe 4888 W. Instaliramo furneze, poprav-ljamo; izdelujemo vsa kleparska in strešna dela ter izvršujemo vsakovrstna popravila. Se pri-poroča.

(apr. 20, 27, may 4)

ZA DOBRO PLUMBINGO IN GRETJE POKLICITE

A. J. Budnick & Co.

PLUMBING & HEATING

7207 St. Clair Ave.

Tel. Henderson 3229

976 E. 250th St.

Res, MUIberry 1146

A. MALNAR

CEMENT

WORK

ENDicott 4374

1001 East 74th Street

Frank Klemenčič

1051 ADDISON ROAD

Barvar in dekorator

HEnderson 7757

FR. MIHČIČ CAFE

7114 ST. CLAIR AVENUE

ENDicott 9359

Night Club

5% pivo, vino, žganje in dober pri-grizek. Se priporočamo za obisk.

Odprto do 2:30 zjutraj

CERTIFIED

TYPEWRITER

SERVICE

1127 E. 66th St.

Pisalni stroji in seševalni stroji naprodaj, v najem in v popravilo. Trakovi in carbon paper.

Pokličite HEnderson 9009

Pomladanska predstava

PODRUŽNICE ST. 25 SZZ

v počast materam

V ŠOLSKI DVORANI SV. VIDA

v soboto, 27. aprila, 1940

Začetek ob pol osmih zvečer

PRVI DEL

1. Pozdrav.....Predsednica Mrs. Margaret Tomažin

2. Prvi nastop mladinskega krožka.....pod vodstvom Misses Sophie in Mary Lach...

3. "Slovenskim materam".....deklamira Florence Ponikvar

4. "Moje mamice ljubezen".....deklamira Frank Grdina Jr.

5. "Slike iz življenja matere"

1. Mlada mati. 2. Mati v krogu svojih otrok.

3. Zlostna mati. 4. Na večer materega življenja.

Pri teh prizorih sodelujejo: Miss Anna Tomažin, Mrs. Frank Grdina in Mary Madeline in Frank Grdina, Mrs. F. Brancel, Dan Postotnik, Margje Tomažin in Mrs. Julia Brezovar.

Fomen živih slik čita Miss Mary Marsich

Na klavir ju spremlja Miss Eleanor Karlinger.

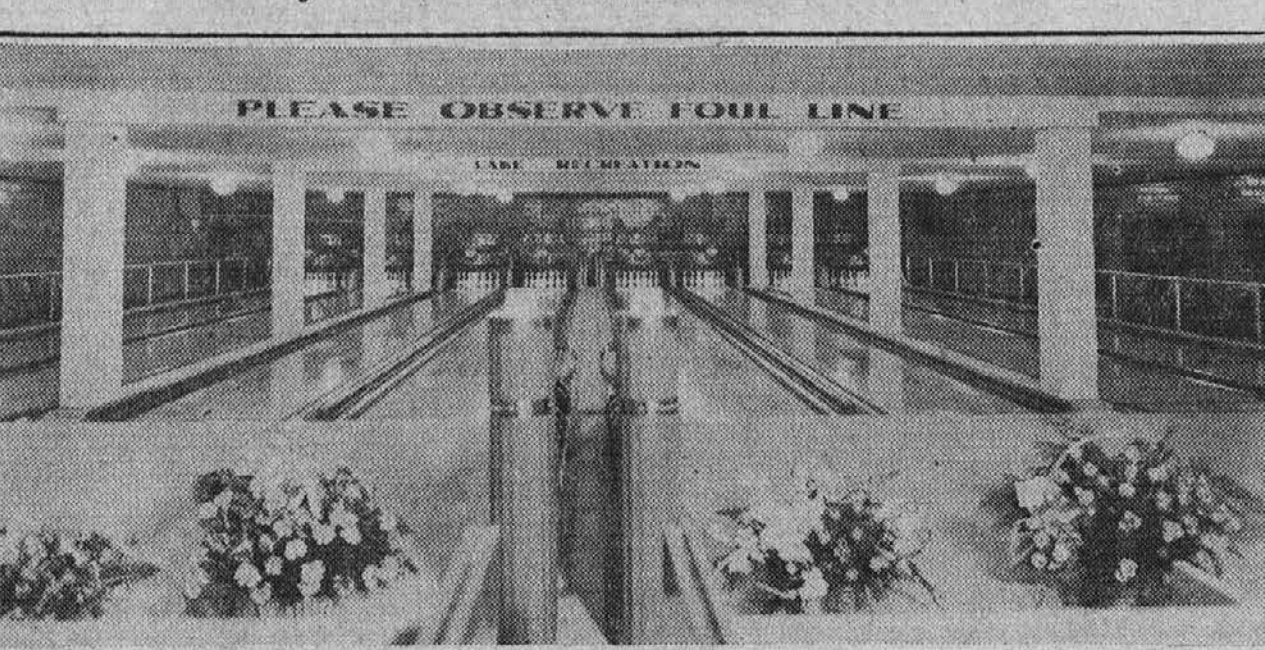
20 minut odmora

DRUGI DEL

6. Igra: "BELE VRTNICE" Slika iz življenja v štirih dejanjih

Spisal I. Willhardt—Poslovenil

EASTERN KSKJ PIN TOURNEY TO BE HELD IN BARBERTON, O.

KSKJ bowlers of Ohio and surrounding states are all set for the Eastern KSKJ Bowling Tournament being held in Barberton, Ohio.

The official opening of the tournament was yesterday, when the Barberton KSKJ teams took the alleys. Today and tomorrow the alleys will

be at the disposal of KSKJ keggers living outside of Barberton.

Approximately \$500.00 will be distributed in prizes, and, of course, trophies, medals and pins will also be awarded.

Pictured above is the scene of the tournament, Lake Recreation Alleys, corner of West

Tuscarawas and Fifth Streets. To make the tournament more interesting for both bowlers and non-bowlers, there is to be dancing at the Domovina Hall, 14th St., W., tonight, and a supper and dance tomorrow evening, at the same place, when prizes and awards are to be distributed.

SOARING SOUTHWARD

Ceiling 300 feet, visibility one-half mile, heavy fog, light drizzle! Two nights and one day we listened to reports like that from the weather station in Cincinnati.

Low ceilings and low spirits are like ham and eggs or pretzels and beer, they go together. Our stay in Cincinnati was rather dull but it did give us time to talk over our trip from Cleveland to Cincinnati via Marion. We decided that we were glad that we did get off our course right at the start of our trip, because it taught myself and my navigator Jane to be alert all of the time, that it is necessary when flying contact as we were to know our ground speed and our position on the map at all times.

To get on with our travels, Friday morning dawned clear but cold. We grabbed some breakfast, then out to Lukens Airport and by 10 a. m. we were in the air headed for Louisville. The day was swell for flying with high broken clouds of the fluffy puff of smoke kind. After crossing the Ohio River we were over Kentucky. We immediately noticed a difference in the shape of the ground under us. Small rolling hills falling away to the valley on each side of the Ohio. Instead of the straight highways and railroads we were used to in Ohio, the roads were winding, they followed the valleys and were of very little use in navigation.

We had been warned not to fly too low over this section as the moonshiners might mistake us for revenue men and take a pot shot at us. We stayed up at about 1,200 feet but we were able to locate what we decided was a skill, however, no one took a shot at us so it may have been merely some transients stewing mulligan.

We got a little cold about the time the auxiliary airport at Warsaw showed up through our prop. We saw a small weather station so we decided to go down and relax a bit. The Warsaw field lies along the Ohio river right down in the valley with hills sloping up on two sides. We found out that a condition like this can deliver some tricky winds. Just as we were ready to touch the ground a cross wind caught us and the Taylorcraft started some mean business, but we got down O. K. and no scratches.

Before we cut the motor, we asked the operator if he would spin the prop for us. He said, "I guess so." It turned out later that he was a poor guesser, but more about that later. We got into the weather station and that little room was just full of gadgets and dials and clacking teletypes. After getting ourselves warm, taking some pictures and asking one hundred and one questions, we are ready to be on our way.

"Your battery must be low," says Mr. Weather man.

"I don't think so," I replied. "Well, I'm going to call the garage and have them bring out a battery," he replied.

This little conversation occurred after our pal has been trying for 45 minutes to get our engine to pop. He put about as much snap into that prop as a five-year-old boy could. Well so help me, the gang from the garage came out with their battery and then the search began. Where in the world do they put the battery on this d-airplane!

gram for the membership. For a while it was undecided as to just what sort of baseball layout would satisfy the majority for our fellows—even the Holy Name, we discovered can't possibly satisfy everybody.

After a few torrid discussion sessions it was concluded that a team entered into the city-wide Catholic Youth Organization would be of most benefit for the society and parish, as was suggested by the local representative, Father Sodja.

Means of financing this ball team are at present being divided by the C. Y. O. director, Father Sodja. A fellow to manage the boys team is also being sought. Any Senior Holy Name member interested is asked to contact Rev. Sodja. As soon as possible, this bulletin will post a notice announcing the opening date of practice. Selection of the players will be on ability. Every member is entitled to a just tryout.

CHANGE IN COMMITTEE MEETING

The executive board of the Junior Holy Name will meet on Wednesday evening commencing this Wednesday at 8. Our room in the old building will be used. Board members are kindly asked to heed this notice.

They took off all the motor cowlings—no battery there! They looked under the seat—behind the seat—no battery there. After much discussion and head scratching a young fellow came along who knew a little about airplanes. He said "I think these things start on the mag."

We put the cowlings that had been scattered around the airport back in place, he gives the prop one good healthy spin and that good old engine started right up to purr. Right then and there I swore that one of the first things I would do when I got home was to learn to spin a prop.

In the air again headed for Louisville and the Blue Grass country. We flew through several small snow flurries before arriving in Louisville, but nothing serious. Sandwiches, glasses of milk, some gas, and we were off again with Nashville as our aim. After being in the air about eight or ten minutes the snow started getting heavier, the visibility worse and we decided that we would like Louisville. So back we go.

We make arrangements for the ship to sleep in a hanger that night, then we high-tail it for town and the famous old Brown Hotel that we had heard so much about. We clean up a bit, go to a movie to kill some time, then back to the hotel and the Blue Grass Room. Our first mint juleps! And what mint juleps they were—no wonder the Kentucky Colonels are always talking about them. Served in very tall silver glasses simply thick with frost on the outside like a refrigerator that needs defrosting. Our mint juleps and then two of the swiftest leibsters for dinner, all in this luxurious surroundings of the Blue Grass Room. Real thick red leather chairs and benches, mirrors everywhere, even on the ceiling. You never could get away from yourself here. Word got around that we were flyers, so during the floor show we were introduced to the audience over the mike. In the show was Mardoni the magician. He introduced himself later and we talked airplanes. He is the owner and pilot of a Cub Coupe. After hearing that we were from Cleveland, an 89-year-old lady came over and talked with us. She has a son in Cleveland and she was out that night celebrating her birthday.

So we started right in and helped her celebrate. It was a grand evening and we were glad that we had stopped in Louisville.

Jane and I found that the slacks that we used for flying needed pressing so we decided to try a trick that we heard the old time commercial pilots used to use. We placed the slacks, all smoothed out between the mattress and the boxed in springs on the bed and then slept on them. Lo and behold it worked—our slacks looked like new next morning.

Saturday morning in Louisville was cold and there were quite a few clouds in the sky as we started for Memphis. Jane put on two coats to keep warm. Flying south from Louisville we could again see the country changing as it slid past us below. We could see the roads cut out of the rocky hills, we saw farmers plowing their fields. We were out of the snow and we could see the grass slowly becoming green—we were flying into springtime.

One thing about flying is that the weather can change so rapidly. As we flew north the temperature started down, however, we still had good weather as we landed in Louisville. We landed in Louisville long enough to have a dish of ice cream and to catch a glimpse of the First Lady of Our Land, Mrs. Roosevelt, as she was winging her way north by transport on one of her many trips. Checking the winds aloft we find a 39-mile per hour wind at 3,000 feet. We promptly climb and our little craft skins along toward Cincinnati at better than 120 miles per hour.

"We would be in Cincinnati in ten minutes!" That was our chief navigator and custodian of the maps talking. Jane has done a swell job all the way, always checking our position and speed. With the exception of our first day, we have hit all airports on the head. Jane says that it is a beginner's privilege to make one mistake! We come in for a landing at Cincinnati, have some lunch, confer with the weather man who tells us that the ceiling at Columbus is only 400 feet. After some delay, caused by discovering that we have left our map case full of maps back in Louisville, and weather up north, we get away for home. Soon we are flying over good

really see Memphis. We found a most beautiful city. Many of the streets have parkways in the center, all planted with tulips, jonquilles, daffodils, all in bloom! Everywhere we looked our eyes were treated to a feast of beauty. Magnolia, Dog Wood and Lillacs all putting on their one big show of the year for us. Memphis is a city of lovely homes, most of them setting way back from the street with spacious lawns in front, each plot of green grass proudly framing either magnolia or dogwood trees.

When we were down by the river, watching the boats and the little colored boys fishing from the bank, we suddenly realized that across the river was another state. We promptly piled in the car and cross the river on a big bridge, and we have added Arkansas to our conquests.

"The Beal Street Blues" we had heard this old blues number played many times but now here we were on Beal Street itself! In the colored section of Memphis, of course. We found it very clean and orderly with "Handy" park exclusively for colored people.

Memphis being the farthest south either of us had ever been, we found quite a few things interesting and amusing to us. Mules—mules—everywhere there were mules—and that way of speaking that the people who live in the deep south have, and their friendliness why everybody speaks to everybody else—you just aren't a stranger there. That big electric fan in the ceiling of our room—Jane and I had more fun with that.

Sunday morning we reluctantly left our hotel for the airport as I wanted to look up an old friend of mine that I had heard was there. We surprised them, loathed around Memphis' beautiful airport in the forenoon watching the activity, then had lunch with our friends. The people down south are very air minded. There are a number of flying clubs and they have breakfast flights and air cruises all the time. All day there were people waiting in line to take a ride in a Waco that was flying passengers.

After a leisurely lunch, we checked the weather and the winds aloft, said goodbye to our friends, and to beautiful sunny Memphis, then climbed into our ship and off we were toward home with a swell tail wind. Non-stop to Nashville. It didn't take long, neither did it take long for us to get into town and to bed as we wanted to be on our way early Monday.

Monday, 5 a. m.—the ship is gassed and we are off as the lights are turned off at the airport signifying that officially the sun is up. Again we had a nice tail wind and once in the air headed northeast. We saw for the first time that glorious sight—sunrise from the air! The whole sky at first was grey with just a suggestion of something pink hidden behind the horizon. Slowly, oh so slowly, the lady in pink spread her skirts over the dull grey of dawn driving away the last ghosts of the night. Soon we could see old man sun lift himself above the horizon, dark red at first like a mammoth ruby, throwing his brilliance on everything he surveyed, changing our dawn into a glorious day. Even the sky changed to blue and the clouds stood at attention while the sun made its triumphant march up into the sky.

One thing about flying is that the weather can change so rapidly. As we flew north the temperature started down, however, we still had good weather as we landed in Louisville. We landed in Louisville long enough to have a dish of ice cream and to catch a glimpse of the First Lady of Our Land, Mrs. Roosevelt, as she was winging her way north by transport on one of her many trips. Checking the winds aloft we find a 39-mile per hour wind at 3,000 feet. We promptly climb and our little craft skins along toward Cincinnati at better than 120 miles per hour.

"We would be in Cincinnati in ten minutes!" That was our chief navigator and custodian of the maps talking. Jane has done a swell job all the way, always checking our position and speed. With the exception of our first day, we have hit all airports on the head. Jane says that it is a beginner's privilege to make one mistake! We come in for a landing at Cincinnati, have some lunch, confer with the weather man who tells us that the ceiling at Columbus is only 400 feet. After some delay, caused by discovering that we have left our map case full of maps back in Louisville, and weather up north, we get away for home. Soon we are flying over good

St. Mary's Spectator and Commentator

TODAY'S THE APRIL FROLIC

Where are you going tonight? No place? Oh say, you couldn't have forgotten the April Frolie, could you? Yes, sirree, Tonight's the night when the Junior Sociality and Junior Holy Name are going to sponsor their first dance, the April Frolie. Tonight's the night when everyone is going to the April Frolie (we hope). Tonight, you can swing and sway the Don Tally way. He plays those soothing melodies you love to hear and dance to. But, he can also "swing it" for all you jitterbugs. You don't have to be an expert dancer to have a good time! Just put your troubles and worries aside and come to the April Frolie for an evening of fun and enjoyment.

The April Frolie is going to be held in St. Mary's School hall. You've got to admit it's gonna be a swell dance. Gee you're not worried about that two

bits, are you? Because your guaranteed a grand time, you'll get loads of fun for your small investment.

So come on and fill our hall like this and not like—this.

—O—

"HIGH PRESSURE HOMER"

St. Mary's Dramatic Guild has now completed "casting" and is hard at work rehearsing "High Pressure Homer." The cast has been chosen with great deliberation and will prove its worth on Sunday, May 19. We really believe it's going to be another "smash hit!"

"High Pressure Homer" is a comedy of family life in three acts. The Woodruff family will be revealed in all of their mad glory. For each and every member of said Woodruff family has a hobby and nobody will be able to resist howling with glee at their mad pranks.

NEWBURGH NEWS

SILVER JUBILEE PICNIC

The Blessed Sacrament Altar Society of St. Lawrence Church is planning a big day on June 2, 1940. That is the day we are having our big picnic at East's Grove on Turney Road, a very short drive down Turney Road. The place is a hit spot for a good time, the dance floor is ideal for dancing, the music will be the best, and the grounds are all well shaded with gorgeous trees. The committee are all working hard already for that big day. So prepare

now, mark June 2 on your calendar so you will be sure not to plan anything else for that big day.

I hope the weather warms up by then, and if it should rain there is plenty of shelter places on Basta's Grove.

Best wishes to the readers of our page of the American Home. Will be seeing you on June 2, at the Silver Jubilee picnic of the Blessed Sacrament Altar Society of St. Lawrence Church.

Mrs. Rose Blaz, Secretary.

All Around Town

CUPID'S RENDEZVOUS

Ah! at last the day is here
A day of fun and loads of cheer
You'll danced away to your hearts content
And because you came, you won't relent.

When Trebar plays a waltz or two
You will be in your heaven true
You'll think you're floating through the stars
When he plays those soothing, mellow bars.

Then—if you want something with a little more pep
He'll swing out a tune for your "jitter-bug" step
And if a "polka" is what you desire
He'll play it so hot; he'll make you perspire.

And then, when Cupid comes snooping around
He'll get so shy, he won't be found
But don't you worry, he'll do his stuff
For the mate you'll get will make you happy enough.

And now at last comes the best of all
(This too will take place at the Slovenian Hall)

For at eleven sharp; not even a second late
You'll be parading around with that certain mate.

For at this time the Grand March will start
And you, of course, will be taking part
So happy and content you're sure to be
That you'll be saying to yourself, "Gee, (sigh) this is heavenly."

In conclusion I will say
That from this dance you mustn't stay
For the time of your life will be at stake
And with tears and sobs you'll be sure to shake.

Be sure to be there each one of you
At a little "Cupid's Rendezvous"
As it will start promptly at eight
And you for one just can't be late.
Justine Marn, No. 50 SZZ.

CARD PARTY AND DANCE

The Clarentian Sewing Guild of St. Mary's Church is sponsoring a Card Party and Dance Sunday, April 28, in the Study Club Room and the School Portables.

Music will be furnished by the Mystery Orchestra. Admission is 35 cents. The girls promise you a very enjoyable evening. So come, all St. Mary's Parishioners and loyal friends. Accept our very cordial invitation.

MECHANIZED COAL MINE

An interesting movie picture, showing the latest development in mechanized coal mining will be shown Monday night at 8:15 o'clock at 1825 St. Clair Ave. Public is invite; no admission.

old level Ohio with its fields and roads laid out in nice square patterns. Approaching our own Cleveland Airport, we realized that we have seen many airports since leaving, but none of them quite as good or nearly as large as ours.

Well, our trip is over, we have had a grand time and gathered lots of experience. On the ground at Cleveland we find a small reception committee waiting for us. It's good to go away, but it's better to be home.

While down south where they have so many successful flying clubs we made a vow that we would do something about starting one here. We gathered all of the information on how they are run, how much they cost, etc. Now that we are home, all of our spare time is going into the job of organizing such a club. We have already made tentative arrangements with one of the best hangers at Cleveland Airport and we find that an organized club will cut the cost of flying to a point where anyone can afford to fly. The club will be a non-profit organization and should any young Cleveland friends be interested, just drop me a card.

Frances Drenik and Jane Pisek,
23776 Lakeland Boulevard.

WILL PRESENT CONCERT AND DANCE

Adria Singing Society to present concert and dance Sunday, April 28, at 7:30 p. m. After the concert, Eddie Simms' popular orchestra will play for dancing.

Director Frank Vauter, faithful and patient teacher of Adria for the past eight years, who lives at 1420 E. 40th St., received his degree of music from the American Guild of Organists, Scranton, Pa., his home town.

The concert and dance will be held at Slovenian Society Home, 20713 Recher Ave.

Duets: Vera and Mary Zagar, Elsie and Agnes Zalokar, William Kozar and Albert Zagar. Pianist: Margaret Hu-lina.

Adria was organized in January, 1927. Has two concerts a year. Rehearsals are held every Tuesday night.

Mr. Matthew Molk is president and Florence Briel, secretary.

For a good time, attend the Adria concert and dance.

DEADLINE NOTE

All copy intended for this page should reach the office of the publishers not later than THURSDAY NOON. Copy should be sent to: American Home Publishing Co., 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

FRANK MISMAS

6614 BLISS AVENUE
Life Insurance Partnership
Annuities and Group Insurance

VENETIAN BLINDS

Metal or Wood Slats, Removable Slats, Streamline, Custom Work.

JOE LOZAR

1058 Addison Rd. HE 1821.

Beros Studio

FOR FINE PHOTOGRAPHS
6116 St. Clair Avenue
New . . . Modern . . . Spacious
—Every Convenience—
Tel. ENdicott 0670

LATEST SLOVENIAN DANCE RECORD

12189F "Moja dekle je še mlada," polka
Bell polka, Globe Trotter Orchestra, 50 cents.

Largest selection of Columbia Slovenian, Croatian and popular records at

MERVAR'S

6919 St. Clair Ave. ENdicott 3628.

GRADUATING CLASS OF 1928.

ATTENTION!

As most of you know, one of our fellow-graduates will be ordained to the priesthood on May 18, 1940. This is Rudolph Praznik. For this reason we are calling a class re-union meeting of all graduates of St. Vitus School of 1928. This meeting will be held this coming Thursday, May 2, at 7:30 p. m. in the new school.

Committee.

"MELODY NIGHT"

The Holy Name Seniors sponsor a big dance at Twilight Ballroom on Saturday, May 18. Every member please plan to attend.

John Mlakar says his tickets are going very fast and he will bring a large crowd down himself.

Paul Dee Lost states: "It's going to be a big success."

Dr. Opaskar, president: "Every member should participate and be there with a few of his friends."

Andy Sirc: "We have a swell orchestra. So lets show Lou how we appreciate his music by filling up the hall."

This week we extend a special invitation to all the nice looking girls in the Parish to attend our dance. Give the Holy Name boys a break for a night of fun, happiness and all the enjoyment you can hope for.

"TWO BRIDES"

Slovenian plays are excellent plays when presented by the St. Vitus Dramatic Guild under the experienced direction of Father Jager.

Such were our deductions after seeing the play "Dve sestri" (Two Brides) presented on the Sundays of April 14th and 21st.

The actors seemed to be of perfect ease and their performances were unexcelled. The play itself was a very light comedy.

We know that the future plays of this guild will be just as entertaining, for the talent of the guild seems to be of the best.

May we suggest that you see the next one.

Dr. V. Opaskar,
President of H. N. S.

HOLY NAME SENIORS

MEET MAY 7TH

Our next monthly meeting will be on Tuesday, May 7.

JUNIORS' BULLETIN BOARD

"Your column is bigger—Judge for yourself if it's better." Compiled and edited by Tony "Bam" Orehek.

VICTORIOUS BLACKHAWKS

JUNIOR CAGE CROWN

Climaxing a hard fought three-game series with a spectacular and brilliant showing, the Blackhawks captured the coveted Junior Holy Name basketball title. Besides the glory, the champs will be awarded swanky sweaters.

Led by the floormanship of manager Johnnie Kromar, the Blackhawks completely stopped the ever soaring Eagles in this final tilt. With the scoring of the first basket, the winners set the pace all the way through, and working Johnnie Vuriach, who pilots the losers, strived to conjure a fighting spirit among his boys but to no avail—the Blackhawks insisted on producing a blackout.

Feathers flew thick, but the 13 points scored by the smallest fellow on either team, Frankie Kromar certainly was lucky. In fact this diminutive lad talked enough markers by his lone-self, to defeat the bald Eagles by himself. In contrast, the biggest junior scored the most for his Eagles. Johnnie Vuriach hit the hoop for exactly six points.

This game closed a seven-month basketball tournament sponsored by the Junior Society at the Rainey's Institute. Use of this gym was made possible by it's kind superintendent, Miss Edwards.

BLACKHAWKS—29
EAGLES—12

G. F. T.
Posenel, r. f. 1 0 2
F. Kromar, l. f. 6 1 13
Zobec, c. 3 0 6
J. Kromar, l. g. 4 0 8
EAGLES—12
G. F. T.
J. Vuriach, c. 3 0 6
J. Orehek, f. 1 0 2
W. Udovich, f. 1 0 2
R. Ivancic, f. 1 0 2

CASH SHOOTING CONTEST

WILL CLOSE CAGE SENE

Boys capitalize on your aiming ability this coming Monday and Tuesday evening at 6:30.

The Junior Holy Name is sponsoring a contest for the best shots in the society. There will be plenty of prizes. Cash will be awarded the winners.

"Freeze out," "spots" and foul shooting will comprise the competitive program. All Juniors are invited to join. Just come down to Rainey's Gym Monday or Tuesday, April 29 and 30.

COLORADO PROTESTS:

STATEMENT GLADLY RETRACTED

Yellow with imitation gold-dust a letter reached your scribe filled with a hot protest of a traveling junior Johnnie Bandi, a popular junior member, now a student at the Abbey School in Canon City, Colo., was the protester.

In a previous edition of this column, we erroneously quoted a fact—but innocently. Wish you could read the original letter. It seems as if the goldminers dropped their picks and motion was suspended in that Rocky Mountain hamlet, because of this journalistic blunder.

Here is the correction. The basketball team of the Abbey School traveled to Chicago to play in the National

KSKJ BOWLING TOURNAMENT

Many of the people from our vicinity are going to Barberton today and tomorrow. The scene is the Sixth Annual Eastern KSKJ Bowling Tournament.

ST. VITUS NIGHT

Reserve the coming Saturday evening, May 4th for the big dance, which will be given by United Societies of St. Vitus Parish at Twilight Ballroom, 6025 St. Clair Ave. (Grdina's Hall).

Proceeds will go for the church. Music will be furnished by Louis Trebar Orchestra and that is reason enough to insure you a good time. Come and also bring your friends.

CURTAIN CALL

ITS COMING!

Boys, here's a real tip for you! They tell me that girls just adore boys that are shy. So do come down to see "Girl Shy" and learn the "real technique." This play will be given by the St. Vitus Dramatic Club on May 28.

Rehearsals are now in progress under Stanley Frank's direction.

FROM THE MELODY LAND OF BARAGA GLEE CLUB

Although the Baraga Glee Club is known for its singing we have among us also dramatic talent. Two of our members displayed this talent Sundays April 14 and 21 in the Slovenian play called "The Two Brides," presented by the St. Vitus Theater Guild. This was a comedy and comments heard from the audience seemed to be very favorable.

The two members from our club who portrayed parts were Nettie Gacnik and Florence Tomisic. Florence played the part of the mother, while Nettie was one of the two brides.

We congratulate these girls on their splendid performance.

tournament. However contrary to our report, they did not win the National championship as we would have told you they did. Either because he sought more publicity or because he sincerely wanted to expose the solemn truth, John filed the protest. "So that isn't the way you heard it, eh Johnnie?" Anyway it is difficult to digest a statement, nevertheless you make us happy as heck to know that this little scribbling is being read out yonder across the country.

GIVE THE KIDS A BREAK, PARMADALE BOYS NEED OUR AID!

An appeal for campaigners to help out on this year's annual Catholic Charities Campaign last week did not bring in a favorable response. We wonder if the people who should be out soliciting for funds really realize the vital importance of this yearly appeal for finance. Sentimental stop will be avoided in factually presenting the existing problem.